

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз П 2/2026
11.02.2026. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Милене Рашић, председника већа, Мирољуба Томића, Гордане Којић, Татјане Вуковић и Бојане Пауновић, чланова већа, са саветником Врховног суда Снежаном Лазин, као записничарем, у привредно казненом поступку против окривљеног одговорног лица АА и др, због привредног преступа из члана 57. став 1. тачка 22) и став 2. Закона о рачуноводству, одлучујући о захтеву за заштиту законитости окривљеног одговорног лица АА, поднетом против правноснажних пресуда Привредног суда у Лесковцу 1Пк.165/2025 од 16.04.2025. године и Привредног апелационог суда 10Пкж 212/25 од 04.12.2025. године, у седници већа одржаној дана 11.02.2026. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољен, захтев за заштиту законитости окривљеног одговорног лица АА, поднет против правноснажних пресуда Привредног суда у Лесковцу 1Пк.165/2025 од 16.04.2025. године и Привредног апелационог суда 10Пкж 212/25 од 04.12.2025. године.

Образложење

Пресудом Привредног суда у Лесковцу 1Пк.165/2025 од 16.04.2025. године окривљени правно лице „АРТ“ Удружење српско-руског пријатељства ... и окривљени одговорно лице АА су оглашени одговорним због извршења привредног преступа из члана 57. став 1. тачка 22) и став 2. Закона о рачуноводству, па су осуђени на новчане казне и то окривљени правно лице „АРТ“ Удружење српско-руског пријатељства ... у износу од 11.000,00 (једанаестхиљада) динара, а окривљени одговорно лице АА у износу од 3.000,00 (трихиљаде) динара, а које новчане казне су окривљени дужни да плате у року од 15 дана по правноснажности пресуде, под претњом принудног извршења. Окривљени правно лице је обавезан да плати суду на име паушала износ од 5.000,00 динара у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде, под претњом принудног извршења.

Пресудом Привредног апелационог суда 10Пкж 212/25 од 04.12.2025. године одбијена је као неоснована жалба окривљеног одговорног лица АА и потврђена је пресуда Привредног суда у Лесковцу 1Пк.165/2025 од 16.04.2025. године.

Окривљени одговорно лице АА поднео је захтев за заштиту законитости само против правноснажне другостепене пресуде Привредног апелационог суда 10Пкж 212/25 од 04.12.2025. године, с тим што из садржине захтева произилази да се побијају обе правноснажне пресуде, због битне повреде одредаба поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и погрешне примене закона, те због повреде одредбе члана 21. Устава Републике Србије, повреде права на имовину које је зајемчено одредбама члана 58. Устава Републике Србије и члана 1. Протокола број 1. уз Европску конвенцију о људским правима и повреде права на правично суђење које је зајемчено одредбама члана 32. Устава Републике Србије и члана 6. Европске конвенције о људским правима, са предлогом да Врховни суд укине пресуде Привредног суда у Лесковцу 1Пк.165/2025 од 16.04.2025. године и Привредног апелационог суда 10Пкж 212/25 од 04.12.2025. године и наложи поновно одлучивање.

Врховни суд је у седници већа, испитујући дозвољеност поднетог захтева за заштиту законитости, нашао да је захтев недозвољен.

Наиме, процесном одредбом члана 56. Закона о привредним преступима ("Службени лист СФРЈ", број 4/77, 36/77, 14/85, 10/86, 74/87, 57/89, 3/90, "Службени лист СРЈ", број 27/92, 16/93, 31/93, 41/93, 50/93, 24/94, 28/96, 64/2001 и "Службени гласник РС", број 101/2005 - др. закон) прописано је да ако одредбама овог закона није друкчије одређено, у поступку за привредне преступе сходно ће се примењивати одредбе Закона о кривичном поступку, између осталих, одредбе о захтеву за заштиту законитости (члан 419. до 424). Законом о привредним преступима, у делу који се односи на поступак по правним лековима и то на захтев за заштиту законитости као ванредни правни лек (глава XIII тачка 3), у члану 130. је прописано да против правноснажне судске одлуке којом је повређен овај закон или пропис о привредном преступу, као и против судског поступка који је претходио правноснажној судској одлуци, надлежни јавни тужилац може подићи захтев за заштиту законитости, а у члану 133. истог закона је прописано да јавни тужилац захтев може подићи у року од 6 месеци од дана када је странкама достављена одлука против које је дозвољено подизање захтева.

Закоником о кривичном поступку ("Службени гласник РС", број 72/2011, 101/2011, 121/2012, 32/2013, 45/2013, 55/2014, 35/2019, 27/2021, 62/2021), који се примењује од 01.10.2013. године, прописано је у члану 483. став 1. да захтев за заштиту законитости могу поднети Републички јавни тужилац (сада Врховни јавни тужилац), окривљени и његов бранилац, с тим да је право окривљеног и браниоца за подношење захтева временски ограничено на рок од 30 дана рачунајући од дана достављања правноснажне судске одлуке окривљеном (члан 485. став 4. истог Законика).

Из цитираних прописа произилази да је одредбама Закона о привредним преступима, који се примењује у поступку за привредни преступ, у односу на важеће опште одредбе кривичног поступка, између осталог, различито одређен круг лица која су овлашћена за подношење захтева за заштиту законитости, због чега у поступку за привредни преступ не долази у обзир сходна примена одредбе члана 483. став 1. Законика о кривичном поступку у вези са чланом 56. Закона о привредним преступима,

већ се у погледу овлашћења за подношење захтева за заштиту законитости примењује одредба члана 130. Закона о привредним преступима.

Како је, у смислу одредбе члана 130. Закона о привредним преступима, искључиво надлежни јавни тужилац овлашћен за подношење захтева за заштиту законитости против правноснажне одлуке донете у поступку за привредни преступ, то је предметни захтев за заштиту законитости окривљеног одговорног лица АА недозвољен, јер је поднет од неовлашћеног лица у смислу цитираног прописа.

Са изнетих разлога, Врховни суд је поднети захтев за заштиту законитости одбацио као недозвољен на основу члана 487. став 1. тачка 2) Законика о кривичном поступку.

Записничар-саветник
Снежана Лазин, с.р.

Председник већа-судија
Милена Рашић, с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић